

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΣ ΝΟΜΟ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.
Κεφ. 9
42 του 1978
86 του 1986
54(Ι) του 1994
94(Ι) του 1994.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Αποδείξεως (Τροποποιητικός) Νόμος του 2004 και θα διαβάζεται μαζί με τον περί Αποδείξεως Νόμο (που στο εξής θα αναφέρεται ως «ο βασικός νόμος»).

Τροποποίηση
του άρθρου 2
του βασικού
νόμου.

2. Το εδάφιο (1) του άρθρου 2 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την αντικατάσταση από αυτό του ορισμού του όρου «δήλωση» με τον πιο κάτω νέο ορισμό-

«‘δήλωση’ σημαίνει οποιαδήποτε παρουσίαση ή περιγραφή ή παράσταση γεγονότος ή παρουσίαση ή έκφραση γνώμης, η οποία γίνεται προφορικά ή σε έγγραφο ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο»·

(β) με την αντικατάσταση από αυτό του ορισμού του όρου «έγγραφο» με τον πιο κάτω νέο ορισμό-

«‘έγγραφο’ σημαίνει οτιδήποτε, επί του οποίου καταγράφεται ή αποτυπώνεται οποιαδήποτε πληροφορία ή παράσταση οποιουδήποτε είδους και «αντίγραφο» (σε σχέση με έγγραφο) σημαίνει οτιδήποτε, επί του οποίου η εν λόγω πληροφορία ή παράσταση έχει αντιγραφεί με οποιοδήποτε μέσο, είτε άμεσα είτε έμμεσα·

- (γ) με την αντικατάσταση από αυτό του ορισμού του όρου «'διαδικασία' ή 'νομική διαδικασία'» με τον πιο κάτω νέο ορισμό -

«'διαδικασία' σημαίνει ποινική διαδικασία ή πολιτική διαδικασία»·

- (δ) με τη διαγραφή από αυτό του ορισμού του όρου «ταινία»· και

- (ε) με την προσθήκη σ' αυτό των πιο κάτω νέων ορισμών στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά:

«'ποινική διαδικασία' έχει την έννοια που δίνει στον όρο αυτό το άρθρο 2 του περί Δικαστηρίων Νόμου·

14 του 1960
50 του 1962
11 του 1963
8 του 1969
40 του 1970
58 του 1972
1 του 1980
35 του 1982
29 του 1983
91 του 1983
16 του 1984
51 του 1984
83 του 1984
93 του 1984
18 του 1985
71 του 1985
89 του 1985
96 του 1986
317 του 1987
49 του 1988
64 του 1990
136 του 1991
149 του 1991
237 του 1991
42(Ι) του 1992
43(Ι) του 1992
102(Ι) του 1992
26(Ι) του 1993

82(Ι) του 1995
102(Ι) του 1996
4(Ι) του 1997
53(Ι) του 1997
90(Ι) του 1997
27(Ι) του 1998
53(Ι) του 1998
110(Ι) του 1998
34(Ι) του 1999
146(Ι) του 1999
41(Ι) του 2000
32(Ι) του 2001
40(Ι) του 2002
80(Ι) του 2002
140(Ι) του 2002
17(Ι) του 2004.

‘πολιτική διαδικασία’ έχει την έννοια που δίνει στον όρο αυτό το άρθρο 2 του περί Δικαστηρίων Νόμου.

Τροποποίηση
του βασικού
νόμου με την
κατάργηση
άρθρων του.

3. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την κατάργηση των άρθρων 4, 5, 5Α, 5Β, 5Γ, 5Δ, 5Ε, 12 και 18 αυτού.

Τροποποίηση
του βασικού
νόμου με την
προσθήκη νέου
ειδικού μέρους
στο τέλος του.

4. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη στο τέλος του, του ακόλουθου νέου ειδικού μέρους (άρθρα 23 έως 36):

«Ειδικό Μέρος

Εξ ακοής
μαρτυρία.

23. Στο παρόν Μέρος, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια:

“αρχική δήλωση» σημαίνει τη δήλωση του προσώπου:

- (α) που έχει προσωπική γνώση του γεγονότος, όταν η δήλωση αναφέρεται σε γεγονός, ή
- (β) που έχει εκφράσει ως ειδήμων γνώμη, όταν η δήλωση περιέχει γνώμη·

«εξ ακοής μαρτυρία» σημαίνει δήλωση που έγινε από πρόσωπο άλλο από εκείνο που καταθέτει σε πολιτική ή ποινική διαδικασία και η οποία προσάγεται ως μαρτυρία για απόδειξη των όσων αναφέρονται σε αυτή.

Αποδοχή εξ
ακοής
μαρτυρίας.

24.-(1) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου, η εξ ακοής μαρτυρία δεν αποκλείεται από οποιαδήποτε διαδικασία ενώπιον οποιουδήποτε Δικαστηρίου, απλώς και μόνο διότι αυτή είναι εξ ακοής:

Νοείται ότι σε ποινική διαδικασία το Δικαστήριο δύναται σε οποιοδήποτε στάδιο να μην αποδεχθεί εξ ακοής μαρτυρία, αν κρίνει ότι τούτο εξυπηρετεί τους σκοπούς ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

(2) Οι διατάξεις του παρόντος Μέρους δεν καθιστούν αποδεκτή οποιαδήποτε μαρτυρία, που θα αποκλείετο για οποιοδήποτε λόγο άλλο από το ότι αυτή είναι εξ ακοής μαρτυρία.

(3) Οι διατάξεις των άρθρων 26, 27 και 28 του παρόντος Μέρους δεν εφαρμόζονται αναφορικά με εξ ακοής μαρτυρία, η οποία θα ήταν αποδεκτή εν πάση περιπτώσει και χωρίς την εφαρμογή των διατάξεων του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η εν λόγω μαρτυρία καθίσταται αποδεκτή και δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1) του

παρόντος άρθρου.

Περιεχόμενο
γραπτών
καταθέσεων.

25. Οποιοσδήποτε μάρτυρας σε οποιαδήποτε διαδικασία δύναται να υιοθετήσει το περιεχόμενο γραπτής κατάθεσης ή γραπτής δήλωσής του. Σε τέτοια περίπτωση, η εν λόγω γραπτή κατάθεση ή γραπτή δήλωση κατατίθεται στο Δικαστήριο και θεωρείται ότι αποτελεί την κυρίως εξέταση του μάρτυρα, ή μέρος αυτής.

Εξουσία
κλήτευσης
μαρτύρων για
αντεξέταση σε
περίπτωση εξ
ακοής
μαρτυρίας.

26.-(1) Σε περίπτωση κατά την οποία οποιοσδήποτε διάδικος προσάγει εξ ακοής μαρτυρία και δεν κλητεύει ως μάρτυρα στη διαδικασία το πρόσωπο, το οποίο είχε προβεί στην αρχική δήλωση, τότε οποιοσδήποτε άλλος διάδικος δύναται, με την άδεια του Δικαστηρίου, να κλητεύει το εν λόγω πρόσωπο για να το αντεξετάσει σε σχέση με τη δήλωσή του και η αντεξέταση θα γίνεται πριν ο εν λόγω διάδικος αρχίσει την υπόθεσή του:

Νοείται ότι το Δικαστήριο δύναται να μην επιτρέψει την κλήτευση, αν κρίνει ότι η κλήτευση του εν λόγω προσώπου δεν είναι, υπό τις περιστάσεις, εύλογη και εφικτή ή ότι δεν είναι αναγκαία για σκοπούς ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

(2) Όταν μάρτυρας κλητεύεται, δυνάμει του παρόντος άρθρου, λογίζεται ως εάν είχε κλητευθεί από το διάδικο, ο οποίος έχει προσαγάγει την αρχική δήλωση με εξ ακοής μαρτυρία.

(3) Σε περίπτωση που η μαρτυρία κατά την αντεξέταση του μάρτυρα που είχε προβεί στην αρχική δήλωση και κλήθηκε δυνάμει του παρόντος άρθρου, είναι ουσιωδώς διαφορετική από την προσαχθείσα εξ ακοής μαρτυρία, το Δικαστήριο δύναται στο στάδιο της αξιολόγησης της μαρτυρίας να μη αποδέχεται την εξ